

Hijmans

Competentiestrijd tussen departementen dient te worden bestreden door verbetering van de besluitvorming van het kabinet, dus door herstel van het *primaat van de politiek* met de organisatorische consequenties daarvan tijdens de fase van voorbereiding van het desbetreffend wetsontwerp.

Wanneer dit onder meer de opvatting is van de Commissie hoofdstructuur rijkdienst en van voornoemde Regeringscommissaris deelt deze Minister deze opvatting? Zo ja, dan denken wij van deze Minister te mogen verwachten dat hij met betrekking tot een algehele herziening van de Boswet snel de weg zal inslaan als door de Commissie hoofdstructuur en de Regeringscommissaris gewezen. Is die verwachting gewettigd?

Mijnheer de Voorzitter! Het is duidelijk dat wij hiermee een nogal principiële vraag aan de bewindsman voorleggen. Wij zouden daarop graag eerst een antwoord krijgen, alvorens de Minister eventueel gaat zeggen dat het probleem van de competenties van verschillende departementen ten aanzien van een algehele herziening wat hem betreft goeddeels is opgelost, omdat kortelings natuurbehoud en openlucht recreatie van het voormalige ministerie van CRM zijn ondergebracht bij zijn departement. Vanzelfsprekend gaan wij bij de huidige situatie ervan uit dat de nieuwe onderdelen van het departement voor vol zullen worden aangezien en gelijkwaardig zullen kunnen bijdragen aan de voorbereiding van een algehele herziening van de Boswet. Kan de Minister zeggen dat wij daarop mogen rekenen?

Wat het wetsontwerp zelf betreft, kan ik opmerken dat mijn fractie voor dit mineure wetsontwerp zal stemmen, zij het dan wel onder het motto: baat het niet, het schaadt ook niet.

De **Voorzitter**: Het woord is thans aan de heer Hofman die vandaag voor het eerst in dit Huis het woord zal voeren.

□

De heer **Hofman** (VVD): Mijnheer de Voorzitter! Het doet mij genoegen, bij mijn eerste optreden in deze Kamer, van gedachten te mogen wisselen met de Minister van Landbouw en Visserij die, na enige tijd afwezigheid, op zijn oude plaats is teruggekeerd. Wij hopen dat hij succesvol mag zijn bij zijn arbeid en dat de samensmelting die er op zijn departement heeft plaatsgevonden tot een resultaat leidt dat althans velen kan bevredigen.

Het *aanhangige wetsontwerp* gaat over knotwilgen. Eens waren zij voor de boeren nuttige bomen en voor de meeste van ons, ook voor mij, fraaie en karakteristieke elementen in het Hollandse polderlandschap, vooral in de winter zich zo indringend manifesterend. De laatste functie is gebleven en die willen wij in stand houden. Om de betrekkelijkheid niet geheel uit het oog te verliezen, is het misschien goed te bedenken, dat het hier gaat om bomen die met opzet verminkt zijn; de bovenkant wordt eraf gekapt en ze kunnen niet meer met hun natuurlijke kruinen uitgroeien. Toch vinden wij deze misvorming mooi, ook nu nog, en beschouwen dat als natuurbehoud.

De indiening van dit wijzigingsvoorstel van de Boswet geschiedde in mei 1981. In de memorie van toelichting staat dat zo spoedig mogelijk voorzien moet worden in de gevraagde bevoegdheid.

De aanleiding was gelegen in bepaalde gebeurtenissen in de Krimpenerwaard, waar boeren – boos na op ruime schaal uitgedeelde processen-verbaal – door knotwilgen te kappen hun gram meenden te moeten halen. Men kan zich afvragen, of onder zulke omstandigheden de voorgestelde maatregelen in staat zullen zijn, dergelijke uitbarstingen te voorkomen. Afgezien van door velen reeds aangevoerde argumenten voor een algehele herziening van de Boswet, zou het naar onze mening dan ook aanbeveling hebben verdiend, dit onderdeel na een wat ampeler overweging te betrekken bij de op handen zijnde herziening van de Boswet.

Deze wetswijziging neemt de belemmering weg voor regelgeving door provincies en gemeenten. Uit een oogpunt van decentralisatie is dat een pluspunt, maar het opent de weg voor meer regelgeving en dat is in deze tijd – nu deregulering wenselijk wordt geacht – niet plezierig. In de praktijk zullen wij dan ook moeten hopen op een wijze zelfbeperking van provincies en gemeenten, in het besef dat de controle en opsporingsmogelijkheden die hun ten dienste staan, ook hun beperkingen hebben.

Bovendien moet bedacht worden dat de sancties op overtreding van provinciale en gemeentelijke verordeningen niet indrukwekkend zijn. Dat heeft een ongunstige uitwerking op de doeltreffendheid. Een voorzichtig en wijs beleid van de lagere overheden is ook wenselijk om te voorkomen dat bij betrokkenen de lust om nieuwe

bomen te planten en na enige tijd te verminken – te knotten, bedoel ik dus – wel eens zou kunnen verdwijnen. Dat zou op den duur de *averechtse* uitwerking in dezen kunnen zijn. Hoe ziet de Minister dit?

In het begin van mijn betoog sprak ik reeds over de haast die er bij de indiening van deze wetswijziging bestond. Er zijn thans ruim anderhalf jaar verlopen sinds de indiening van het voorstel. Gaarne zouden wij van de Minister vernemen of en, zo ja, waar er ervaringen met of aanwijzingen voor aantasting van het knotwilgenbestand zijn geweest die de door de indieners veronderstelde noodzaak voor deze snelle wetswijziging bevestigen. Ook willen wij van de Minister vernemen, of hij reeds bepaalde gedachten heeft over de plaats die de herziening van de Boswet krijgt in het prioriteitenschema van zijn departementswerkzaamheden.

Uit de gemaakte opmerkingen zal men kunnen afleiden dat de opstelling van mijn fractie ten opzichte van dit voorstel uitermate gereserveerd is. Wij zullen er niet tegen stemmen. Naar wij hopen kan de Minister ons er nog enige positieve zijden van laten zien.

□

De heer **Netjes** (CDA): Mijnheer de Voorzitter! Het schijnt de gewoonte te zijn, nieuwe ministers welkom te heten. Ik zeg nu alleen maar dat ik blij ben dat mijnheer Brokx er weer zit.

De **Voorzitter**: Ik heb het idee dat u de familienaam van de Minister verkeerd weergeeft. De naam van de Minister is Braks.

De heer **Netjes** (CDA): Mijn excuses, mijnheer de Voorzitter.

Minister **Braks**: Wij hebben er over en weer niet zoveel problemen mee.

De heer **Netjes** (CDA): Mijnheer de Voorzitter! Wetsontwerp 16 783 is kort en eenvoudig. Bovendien is het doel dat men ermee denkt te bereiken, goed. Men zou dan ook veronderstellen dat het een hamerstuk wordt. Niets is echter minder waar gebleken. Aan de overzijde van het Binnenhof is na een uitgebreide schriftelijke voorbereiding een uitvoerige behandeling in de Kamer gevolgd. De oorzaak is de *nogal vreemde voorgeschiedenis* van dit wetsvoorstel.

Het is reeds vele jaren bekend dat de Boswet achterloopt bij de huidige ontwikkelingen. Herhaaldelijk is een fundamentele wijziging aangekondigd.